

til Brug for Eleverne paa Sorø Skole og Opdragelsesanstalt. Der fremkommer nu en Regning paa 252 Kr. 25 Øre fra en Tømrermester i Sorø for det i Aaret 1906—07 udførte Arbejde. Manden paastaar, at han har udført det i Henhold til Bestilling af den tidligere Akademiforvalter, og at han har præsenteret Regningen den ene Gang efter den anden, men ikke har kunnet faa den betalt. Grunden hertil er maaske, at der ogsaa her er begaaet en Overskridelse af Bevillingen. Det Beløb, der bevilgedes for 1906—07 til dette Øjemed, er nemlig benyttet, og de 252 Kr. 25 Øre fremkomme altsaa som et lille Eftersmæk. Udvalget mener nu, at naar der intet foreligger om, at det skulde være urigtigt, at Manden har Beløbet til gode, er man nødt til at betale ham det, men Udvalget finder dog Anledning til at udtale, at man meget vilde ønske, at Forhold af denne Art ikke kunde indtræde, dels altsaa at der finder Overskridelse Sted, og dels at en saadan ikke bliver berigtiget i et Tidsrum af 4—5 Aar.

Endelig skal jeg omtale det sidste Ændringsforslag under Nr. 45, Anskaffelse af et Automobil med Tilbehør. Forklaringen herpaa findes i Bilag Nr. 34. Det drejer sig ligeledes om en Overskridelse. Jeg omtalte denne Bevilling ved anden Behandling, idet der da forelaa Forslag om at efterbevilge et Beløb af 7,500 Kr. paa en Konto vedrørende Anskaffelse af en 5 mm Kabellledning fra København til Nykøbing F. Det staar i det af Regeringen forelagte Forslag til Tillægsbevillingsloven paa Side 92 i Anmærkningerne under Nr. 32: „Tilvebringelse af en Telefon-Dobbelledning af 5 mm Kobber mellem København og Nykøbing paa Falster“, og der hedder det sig, at 7,539 Kr. 08 Øre af dette Beløb søges genbevilget — uden nogen som helst Bemærkning. Det viser sig imidlertid, at man af Bevillingen til dette Kabelanlæg har sparet et Beløb af mellem 7,000 og 8,000 Kr., og saa har man ment, at naar man havde sparet noget, som var bevilget, maatte det bruges, og man har da for disse Penge købt et Automobil til 7,000 Kr., og til dette Automobil har man senere foretaget forskellige Anskaffelser til et Beløb af ca. 500 Kr. Det, der altsaa nu søges, er en Efterbevilling af dette under rigtig Tilkendgivelse af, hvad det i Virkeligheden drejer sig om. Dette Forhold forekommer mig at være meget uheldigt. Det er dog ganske klart, at Bevillingerne paa Finansloven ikke i al Almindelighed inde-

holde en Bemyndigelse for Regeringen til at afholde Udgifter af den og den Størrelse. Der gives Bemyndigelse til at anvende et Beløb til det bestemte, givne Formaal, men ikke til at skifte Formaalet, saaledes at naar man er færdig med den 5 mm Kobbertraadsledning, køber man Automobil for Resten. Jeg ser heller ikke, at der kan være nogen virkelig ædlere Glæde for Administrationen ved at gøre dette, for det bringer den i Virkeligheden i en skæv Stilling, saaledes som det ogsaa er gaaet med dette Automobil. Hele Driften af Automobiler bliver nemlig ulovlig, saaledes at alle senere Anskaffelser, der vedrøre dette Automobil, ogsaa maa tages paa uvedkommende Konti, hvilket ogsaa i ret rigeligt Omfang, saa vidt mig bekendt, har fundet Sted i denne Sag. Det er ganske klart; men en nærmere Omtale af det bevillingsmæssigt uberettigede deri skal jeg for øvrigt ikke komme ind paa ved den Lejlighed, da jeg senere vil faa Lejlighed til her i Tinget at komme ind paa tilsvarende Forhold paa en mere systematisk Plads. Jeg vil blot bidrage mit til, at Tinget faar Kendskab til, hvad der virkelig er passeret, og jeg vil henstille, om ikke det maa erkendes fra dette Tings Side, at det er en uheldig Fremgangsmaade, som absolut maa være ødelæggende for Besparelserne i Staten, naar Bevillingerne opfattes som Penge, der nødvendigvis skulle bruges, selv om der ikke er Brug for dem til det Formaal, hvortil de ere givne.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Thomas Larsen*): I Anledning af Ændringsforslaget under Nr. 45, som den ærede Ordfører nu til Slut omtalte, skal jeg gøre en ganske kort Bemærkning. Der er ikke Tvivl om, at der med Hensyn til Anskaffelsen af det omtalte Automobil er begaaet en Formfejl, idet man ikke har søgt nogen Bevilling dertil, men har købt Automobiler for en Del af den Bevilling, som er givet til Anlæg af det omtalte Kabel fra København til Nykøbing paa Falster. Naar dette er sket, er det i Henhold til en Skrivelse fra Telegrafdirektoratet af 26. Oktober 1909, hvori der udtales, at man ved Anskaffelsen af et saadant Automobil vilde opnaa betydelige Fordele for Staten, idet man vilde kunne spare en meget betydelig Vognleje og derved indvinde en hel Del Arbejdsdage. Ministeriet skønnede, at Telegrafdirektoratet havde Ret heri, og der er jo heller ikke fra den ærede Ordførers Side rejst